

NAŠE NOVINY

NEZÁVISLÝ TŘEBĀNSKÝ OBČASNÍK

13. BŘEZNA 1991 - 5 /34/

Na třebánském masopustu jste mohli potkat kdekoho - řešky, moučeniny, reklamní agenty Coca Coly i civilisty. Kobližky, budejte, chutnaly vše.

Foto R.Tlaskal

NABÍDKA NN - VÍTĚZSTVÍ? TRAGÉDIE!+++JARO KLEPE
NA DVEŘE+++BEZ PASTOUŠKY++KULTURA

NOVINKY Z RATHAUŠU

Ve čtvrtek 7.3. opět zasedali, tentokrát v neúplné sestavě, členové obecního zastupitelstva Zadní Třebaně.

V úvodu jednání podal pan starosta zprávu o schůzce na Okresním úřadu v Berouně. Nejdůležitějším bodem programu však bylo projednání výše poplatků a s tím spojené vytvoření obecní vyhlášky. Předmětem jednání byla výše poplatků za psy, za užívání veřejných prostranství, poplatky diałokační aj. OZ se opět sejde 21.3. 1991 /Mák/

VÍTĚZSTVÍ? TRAGEDIE!

Před pár dny jsme vzpomínali neblahého výročí 25. února 1948, dříve označovaného jako den "vítězství pracujícího lidu". Svá prohlášení vydaly různé organizace a strany, mezi jinými i komunisté. V rozporu s proklamovaným novým postojem k historii ČSR uvádějí, že většina československého lidu se tehdy dobrovolně rozhodla pro socialismus. Já jako přímý účastník jsem tyto události viděl jinak. Nejsem sám.

Tak tedy v posledních svobodných volbách v roce 1946 získala KSČ 40% hlasů, tedy ne většinu. S postupným odhalováním politických cílů počet sympatizujících klesal a KSČ měla obavy z voleb v roce 1948. Po demisi ani ne poloviny vlády přistoupila KSČ k vyzbrojenému lidových milicí za mlčenlivého souhlasu tehdejšího ministra národní obrany L.Svobody. Stejně pro-

tizákoně likvidovali za pomocí SNB sekretariáty ostatních stran, čímž zne možnili regulérní politický život. V sociální demokracii došlo vinou Z. Fierlingra a B. Laušmana k rozkolu, takže ministři této strany demisi nepodali, stejně jako J. Masaryk a nebyla tedy splněna podmínka nutná k celkovému odstoupení vlády a k ústavnímu řešení krize vypsáním předčas-

ných voleb. Hlavním aktérem byl tehdejší prezident dr. Beneš, který byl nerozhodný a duševně zlomený z toho, co následovalo po podpisu Smlouvy o přátelství a spolupráci se SSSR v r. 1943 a jak se někdy "velký bratr" postavil k Marshallovu plánu, který jsem pod jeho nátlakem "svobodně" odvolal. Tak tedy došlo k tomu, co i dnešní KSČM nazývá svobodným rozhodnutím budovat socialismus. Co a jak jsem budovali, vidíme dnes sami zcela jasně. Začalo to "svobodnými" volbami s jednotnou kandidátkou, znárodnovéním "vykořisťovatelů" /mj.hokynářu, Ševču aj./, loupežemi v zemědělství, upíráním lekařské péče, potravino-vých lístků, zákazem stu-

/Dokončení na str.2/

ZAHŘÁDKÁM ZDAR!

Koncem února se v restauraci U kapličky sešli ke svojí výroční schůzi zadnortřebanští zahrádkáři.

Hodnocení činnosti za minulý rok bylo kladné. Vypěstovali přes 30 tun ovoce, z toho téměř 1/3 vylisovali ve své moštěrně, dále téměř 2 tuny bobulovin a jahod a přes 2 tuny různých druhů zeleniny. Pečovali o zelen v obci, hlavně o paršíky na návsi, opravili ozdobu naší obce, přes 260 let starou kapličku, pro svoje členy uskutečnili 5 zájezdů a exkurzí. Prodávali také hnojiva. Roční vyvýročení říká, že skončili s aktivem ve výši přes 4 000 Kčs. Za aktivní práci jim byl od ústředního výboru přidělen nový lis na jablka v hodnotě asi 50 000 Kčs. Dostali také čestné uznání II. stupně.

V letošním roce chtějí zahrádkáři v pronajaté místnosti při Obecním úřadě zprovoznit nový lis a uskutečnit 3-4 zájezdy a exkurze. Ing. A. Tuček

1 + 1 OTÁZKA A ODPOVĚĎ

Od počátku března máte ve Třebani konkurenici. Projevilo se to nějak na zájmu o vámi nabízené zboží?

Slávka Vanková, vedoucí prodejna jednoty: "V určitém smyslu ano. Nepatrne se snížil prodej chleba, pečiva a mléka. O ostatní zboží je zájem stejný. U některých druhů se snižovaly ceny a nakupuje se zase o něco levněji." /mf/

CO VY NA ...

... podnikavce, kteří čas od času nabízejí pod lípou mléko a mléčné výrobky? Šmelináři, řekl by leckdo ještě něčeho. Dnes ale ne, dnes je to konkurence. Doufejme, že každé a rádně registrovaná obecní úřadec. /mf/

KARNEVAL NN

Polední únorový víkend byl ve Třebani ve znamení masků. V sobotu řídily v masopustním průvodu, v neděli na dětakém karnevalu. Chtělo by se říci na "tradičním" karnevalu, ale on tak moc tradiční zase nebyl. Poprvé jej totiž pořádaly NÁŠE NOVINY ve spolupráci s organizací IMPULS. K dobré náladě a především k tanči vyhrávala populární kapela TŘEHUSK/Třebanská hudební skupina/, posílené o nového člena, basového kytaristu Jirku Pazderu, který je také plným dopisovatelem NN.

VÍTĚZSTVÍ? TRAGÉDIE! /Dok./

dovat, pokračovalo politickými procesy a popravami /a zanedlouho reabilitacemi/ a horším než tureckým hospodářstvím, včetně rozkrádání a osobního obohacování.

Během 42 let emigrovalo více jak 600 000 lidí, vesměs velmi kvalitních, statisice byly nevinně vězněny, stovky lidí byly popraveny nebo zmizely, vznikly další škody. Dobu po únoru 48 můžeme s čistým svědomím srovnat s dobou po Bílé hoře a asi stejně následky bude mít pro celý náš národ.

Masek bylo mnoho, jedna hezčí než druhé. Vždyť se také odborné porota spotila, než vybrala ty nejlepší. Pro děti byly samozřejmě připraveny soutěže se sladkou odměnou, a tak se to nedělní odpoledne bavili nejen ti nejmenší, ale také maminky, tátové, babičky i dědové.

Ono vůbec těch sladkostí bylo pro děti a nejen pro ně nachystáno více. SD Roubal a dcera po prvé poskytoval své služby a jsou přesvědčen, že nikoho z přítomných nezklamal. Zkrátka a dobře, byl to karneval jak se patří a NN se už dnes těší na ten příští.

J. Petříč

Proto nemůže žádny Čech ani Slovák /snad s výjimkou byvších nomenklaturních kádrů/ vzpomínat na únorové události jinak, než jako na období národní katastrofy, z níž se budeme ještě řadu let za značných obětí vzpamatovávat.

Jiří Novák

BLAHOPŘEJEME

Dne 11. března oslavila osmdesáté narozeniny a dne 13. března slaví svůj svátek paní RUŽENA MELICHAROVÁ. Vše nejlepší a hodně spokojenosti do dalších let přejí přátelé, známí a Jarda.

ZATÍM BEZ PASTOUŠKY

Požádal jsem o rozhovor paní Alenu Frydřichovou, a ona si na mne přivedla posilu. Totiž paní matku a slečnu dceru. Když prý může mít poradce pan prezident, proč by je nemohla mít třebánské radní. To je pravda, co by nemohla. Teď se ale skoro začínám bát, že až přijdu prosit o interview dalšího ze zastupitelstva, uvítá mě jeho tiskový mluvčí. A pak že se nic nezměnilo...!

Kultura je prý dnes vystavována různým diskriminacím. Co si o tom myslí předsedkyně kulturní a sociální komise obecního úřadu?

Kultura jako celek, zdá se, opravdu upadá. Nejsou na ni peníze, jako nejsou na školství, zdravotnictví, na sport... Že by ale právě ona byla nějak zvlášt utlačovaná, to si nemyslím. Ti nejlepší si na sebe vydělají, ostatní by měli začít hodně rychle přemýšlet, jak dělat svoji práci jinak, zajímavěji, přitažlivěji. Ostatně, to se netýká jen kultury.

Co kultura ve Třebani, trpí?

Copak tady v poslední době nějaká byla...? Ještě tak nějaká tancovačka, víc nic. Jenže, a opět, na profesionálny nejsou a ještě hodně dlouho nebudou peníze, zbyvají tedy ochotníci a nadšenci. Časem se snad přidají také soukromí podnikatelé, kterým budou peníze investované do kultury odpirovány z daní. Doufám, že pokud jde o kulturu, vydělá Třeban i na otevření nového soukromého společenského domu. Na masopustní tanecní zábavu přišlo Třebánské poř, přestože byla určena právě jim. Proč, lidé se necházejí bavit?

Masopust, masopust. Oni se ale Třebánci v posledních letech kamkoliv vypravili jen zřídka. Asi opravdu do zábavy nemají chuť. Ti, co se

Vážená radní Alenka Frydřichová odhalí právě od sebe zuřivé redaktory / a fotoreportéry / NN.

chodí bavit dnes, ti chodili vždycky. Budou chodit i dál.

Vaše komise má v referátu i sociální záležitosti. Které?

Přeci o děti, o důchodce, o tělesně postiženém, o sociálně slabém. Potřebným máme možnost poskytovat finanční částky na přilepšení. Pokud jde o děti, měli bychom si opatřit důvěrníka, který by zajišťoval nedostatky ve výchově, z nichž my máme právo vyvozovat důsledky. V naší pravomoci je jak pohovor s rodiči, tak třeba i / v nejhorším případě / névrh na zařazení do ústavní péče.

Jsou ve Třebani sociální případy?

Záleží na tom, koho sezi ně budeme počítat. My-

slíme, že např. hodnotit děti jen podle toho, jak chodí oblékané a zda jsou umyté, je nedostatečné. Záleží také na prostředí, v jakém vyrůstají, jakému chování rodičů jsou vystaveny, jaké vztahy je obklopují. Pér dětí se ovšem hranici, za kterou se jim musíme věnovat my, blíží.

Jak je to se starými lidmi, s lidmi pod hranicí existenčního minima. Budou se opět zřizovat obecní pastoušky?

Co je to existenční minimum, to by mělo být stanovenno během března. Podle toho my vytýpujeme, kdo do této kategorie patří. Dostali jsme dotaci 14 000 Kčs, z které budeme rozdělovat příspěvky právě těm sociálně nejelabším. Jednotlivcům můžeme dát až tisíc Kčs. Spousta lidí už zase loni rukama: To je hrůza, co se dnes děje a to bude ještě hůř. Bude?

Bude hůř, ale časem už by konečně mělo být líp. Kdy? Bude-li národní takový, jaký je, tak ani za padesát let. Přesto jsem optimista.

Už vás za těch pér týdnů na rychtě něco naštvalo?

Býlo toho víc, třeba tahanice o výši nájemného restaurace Na ostrově. Permanentně mě štve, že každé jednání zastupitelstva končí v půl jedenácté v noci.

A naopak, co vám udělalo radost?

Ujištění pana starosty, že nedostaneme-li na školu a školku peníze od okresu, naše rychta je padnout nenechá.

Vzkážete něco voličům?

Přejíte tohle neléhké období, jak jen to nejlépe půjde. Držme se pospolu, chtějme se společně bavit, smějme se na sebe. Dáme-li se do hromady, vše bude brzy dobré.

Miloslav Frýdl
Foto R. Tláskal

JARO KLEPE NA DVEŘE

Moje povídání s názvem Jako ze škatulky /NN 4/91/ se vám líbile. Vaše povzdechy, kéž by to bylo tak, jak jsem napsala, mě nutí k zamýšlení, jestli je to skutečně tak nemožné, aby naše obec jako ze škatulky byla. Zamyslet se ale musíte také vy. Je pravda, že jsem trochu puštla otěže své fantazie z rukou, ale ne zase natolik, aby se mnohé z napsaného nemohlo uskutečnit.

Přede dveřmi je jaro a kdyby se všechni porozhádali po svém okolí, nabídli své ruce a pomohli, jistě by to bylo vše vidět. Práce na nás kouká z každého rohu, je třeba jen mít zájem a provést ochotu pomoci. Soukromí podnikatelé se časem vynoří sami, budou se jistě snažit nabízet své služby plnno a dobře. A už to, že jsou a další jistě budou, je velký krok vpřed. Všem jim fandím a držím palce.

Co chceme my, ta naše minipartička. V prvé řadě znovu postavit křížek. Už ho máme a dáváme do pořadku. Musíme ho upevnit tak, aby nebyl lehce zranitelný. Dugfám, že některý z třebanských mužů nám pomůže. Kolem křížku postavíme plůtek, dáme květiny a možná i malou lavičku. Dále chceme vysázen růže kolem kapličky a o ně, stejně jako o kapličku, se starat. Leccos je třeba natřít; i k tomu se chystáme. Samozřejmě pomůžeme i jinde. Možná se to někomu zdá málo, ale když každý udělá něco, kdo ví, jestli ta naše obec skutečně nebude tak hezká, jako v mé snu. Ochotní a pracovití lidé tu jsou, sama jaem se o tom přesvědčila. Jen toho policajta bychom potřebovali, aby to, co uděláme, hned někdo nezničil. Nemyslím, že

by honil jen lumpy a vandaly, ale měl by procházet obcí a pokutovat veškeré přestupky, které se tu dějí. Mytí aut na venkovních prostranstvích, ohrožování občanů rychlou jízdou, odhadování papírů, pošíhaný psů aj. Každá koruna je pro obec dobrá, i třeba získané z pokut a pokutiček.

Jak že to říkala ta stará paní v mé snu? Víte, my se můžeme všechni rádi. Pomáháme si, pracujeme, nejen pro sebe, ale všude, kde je třeba. Nemohlo by to tak být i u nás...?

Marie Kloubková

BEJVÁVALO

Až do zrušení roboty nezáleželo nikomu na tom, aby naše obec měla spojení s okolním světem. Dosud se ke správě panství do Karlštejna nebylo lehké, ale úvozová cesta do Bělé přes Očkov nebo jiná, delší, kolem Bělečského potoka a odtud přes vršek do tehdejšího Poučníka, dnešní pravobřežní části Karlštejna, kde při cihelně, pivovaru, lihovaru a velkostatku sídlila, byly celoročně sjízdné. Do Hlásné Třebeně se jezdilo brodem přes mlýnskou struhu, horní Špičku cestova a dalším brodem pod jezem - nájezd a výjezd cesty je tu dosud patrný, ale do tehdejších Budnan, levobřežní části Karlštejna, se dalo jít pouze tzv. horní cestou, tj. Hl.Třebení směrem na Mořinu, za koncem vai vlevo, pak lessem za vrch Haknovec a příkře dolů ke staré škole. Dnešní "dolní" cesta, kolem vody, byla zřízena po odstřelu skal v roce 1920.

VYBERTE SI

- 14., 15., 16.3. - Bleší trh. Revnice, mateřská škola, 9-18.00/16.3. 9-12.00/ hodin.
16.3. - Josefské zábava. Svináře, hostinec, 20.00h.
18.3. - Jaroslav Hutka. Beroun, Plzenka, 19.00hod.
19.3. - Koncert pro panu Masaryka. Revnice, MĚKS, 20.00 hodin.
24.3. - Odpoledne pro děchovce. Revnice, LŠU, 15.00

Máte-li zájem o barevné fotografie z dětského karnevalu, obratte se na Naše noviny

Nasz nowiny

Zná to neuvěřitelně, ale první silnici si třebanští stavěli až v letech 1855-9 z obce vzhůru na Bory, jako připojku k silnici Revnice-Svináře, která tehdy byla už řadu let v provozu. Námaha předků ale byla marná. Silnici okres nepřevzel, a tak je dosud neudržovanou obecní cestou. Je s podivem, že silnici do Revnic, kam se chodilo do kostela, do školy i na Hbitov, začali stavět až v roce 1869, kdy už obec spojovala i železniční trat.

Naproti tomu silnici do Litně budovali už v letech 1859-60 a jen místo pěšky přes Bělečský potok stál 445 zlatých atříbra. Budovali ale špatně. Úsek od městka až k rozcestí na Svináře se vlivem mokra propadl. Rekonstrukci v roce 1860 už platil okres. Úsek od křižovatky do Svináře bylo možno začít až v roce 1896 pro spor se sedláčkem z č.p. 5 /dnes č.p. 4/ Josefem Metekem. Ten nechtěl prodat část svého pole levněji než za 2 koruny/rakouské/ za čtvereční sáh. Po dlouhých tahanicích dostal nakonec za sáh 50haléřů a silnice mohla být v r. 1898 dostavěna.

Ing. Arnošt Tušek

To jsem tomu zase dal! Napsal jsem v minulém čísle MN, že: Havél si slape na jazyk, Klaus je nadutec a Dubček stará struktura. Napsal jsem to, nezapíšem. Stejně by mi to nebylo nic platné, podpis pod fejetonem mě kdykoliv lehce usvědčí. Napsal jsem ovšem také, že legitimaci KSČ jsem vrátil hned po 17. listopadu. Jenže, já jsem u komunistů nikdy nebyl. A aby toho nebylo málo - a OF sympatizují i našemu, přestože jsem ve stejném materiálu tvrdil opak. Tak, a taž baba rád. Co s tím. Fryd líz a ještě se k tomu všechně hlásil!

No, at vás dlouho nezkouším, vše je jinak. Fejeton /viz. pp. Neruda, Čapek, Klement a j./ je svérázný novinářský žánr, do kterého se obvykle piší vše, jež by se do jiných "seriozních" čísel nenašly. Autor si v něm často pohrává s fakty, vědomě je deformuje a licoměrně přizpůsobuje svým, leckdy i nízkým záměrům. K fejetonu se hoji leč jaké příslušky, přísně racionalní ale rozhodně není. Písači o něco jde a snaží se tomu podstoupit výrazovou proatřeň. I já jsem Auto-privatizaci což sledoval. Vůbec ne osočování dnešní první garnitury, nechtěl jsem dokonce ani sdílet vlastní pochybenou minulost. Kdejak Snažil jsem se poukázat na určitý druh lidí, jimž nikdy nic není vhod. Jejich svědomí obvykle není nejčistší, zato rychle a dobře dokáží ohadnout, odkud právě vítr fouká. A zase jsou na koni. Pár takových znám - vy ne?

Jedná jednu věc jsem měl na srdeči. Mluví se ihnečně o privatizaci. Převzítě většině. Proto jsem si na ni chtěl posavit z poněkud jiného uhlíku. Mož mě mrzí, že ne všechni čtenáři můj zájem pochopili. Moje chyba.

Abych to shrnul. Nemyslím si, že je pan Dubček stará struktura, pan Klaus, pravda, tvrdou ruku má, že by byl ale nadutec... to snad ne, a poskávat se panu prezidentovi pro vadu řeči, to by mě nenapadlo ani ve snu. Dneska, ruku na to, můžete věřit věci, co jsem napsal. Ne, nebojte se, nejdá o fejeton.

Miroslav Fryd

QUO VADIS OF

Občanské fórum se po volbách období doslova prokousávalo mnoha interními problémy uměle vytvořených nesváru, aniž by si jeho hlavní představitelé uvědomovali, že navenek tato politika působí jako těžké negativum na podvědomí voličů.

První chybou byl Klausův požadavek jedné strany. Rozdílnost nézorů na základní postup ekonomickej reformy byla totiž tak velká, že většina tzv. liberálně smýšlejících sympatizantů OF odmítla výhraněnu stranickost, ale zároveň nehnala stát

KINO LITEN

- 13.3. VELKÝ /USA/
- 15.3. ZAHRADNÍKŮV ROK/ČR/ - děts. představení
- 16.3. MRTVÝ POTÁPĚČ NEBEŘE ZLATO /SRN/
- 20.3. PROJEKT X /USA/
- 23.3. OKNO Z LOŽNICE /USA/
- 27.3. BOLEST LÁSKY /SRN/

Začátky představení:

18.00, děts. 14.00 hodin.

TRUBÍN - OZT A+B 2:6
- přátelské utkání našich fotbalistů.

na vedlejší kolej bez možnosti působení na činnost OF jako celku. Proto se tato skupina přikláňela více k formě hnutí.

Vlivem těchto a jiných podobných rozporů pak na okresních sněmcích docházelo ke zcela dogmatickému hlasování pro či proti vzniku strany. Zde bylo zvláště působivé sledovat, kdo ze zástupců místních OF hlasuje pro stranu z přesvědčení a kdo je zmanipulován projevem představitelů a více či méně si to uvědomuje. Ti, kdo byli proti straně, byli většinou přesvědčeni o zbytečnosti celého konfliktu, neboť stačilo dát hnutí formu, říd a konkrétní program a vznik strany nebyl tak nutný.

/Dokončení příště/
Miroslav Hejlek

V sobotu 9. března projel Západní Třebani španělský expresní superevlak Pendular. Stejně expresně dodal Našim novinám snímek Richard Tlaskal.

A JE TU KONKURENCE!

První březnový den byly v Západní Třebani otevřeny nová prodejna potravin Večerka a útulná vinárna. To i ono soukromé. Usměvavá paní za pultem se rychle ujala svého úkolu a nedočkavě a hladce zvědavé zákazníky obsloužila. Sortiment plně uspokojoval a - jak jsem vyzvěděla - prý se bude dále rozšiřovat. Lidé vytahovali z různých úkrytů bandasky a spěchali pro dobré nalévané mléko. Snad jsme se tedy už nadobro zbavili nezdravých igelitových pytlíků! Ceny ve Večerce jsou nižší než v obchodě Jednoty, potraviny kvalitnější. Výhodná je prodejní doba, hlavně pro zaměstnané ženy. Otevřeno mají i v sobotu a v neděli.

Vinárna nabízí klidné posezení, obsluha je vzorná, jídlo chutné a pěkně upravené, výběr růzností. Nechybí úsměv, slušnost ani dobré slovo obalujících. Konečně jsme se dočkali toho, že obchodník má zájem plně uspokojit své zákazníky.

M.Kloubková

Karel Táma NĚCO PRO HOLOHLÁVKY

"Jen si nemysli, takový páni, celý den stáli před zrcadlem a počítali si každý vlásek na hlavě. Takoví to neradi slyší, když někdo před nimi si dělá z plédové holohlávky osuskásky!"

"Vý ženská nadělá hned z každé legrace kalendářů!", chlácholil ji roznářený pan otec. "Kdyby je to určelo, věk by k nám rok co rok nezypadali jako sluky. Uvidíš, jak se spolu zejména vyborně zaštachnou!"

A skutečně. Oba pražští hosté potřásali panu otci Kosteleckému, který jin vyšel na stanici s předem Pepíkem vstříc, tak srdečně a veselé pravici, jak jen staří dobrí známí při milém shledání se dovedou. To bylo náročné povídání, žertu a přeptávání celou cestu. Náš pan otec měl však stále na jazyku jednu zvědavou otázku a pořídil ji zas polylkal: Co jen tím chtěli říct, že se letos hduou oni smál jeho klouzače a ne on jimi? - Konečně došli ke skále, kde je na zápravidlo již paní slyšáčka se sněhobílou zástěrkou a v božího hodové jupce upřímně vítala. Oba Pražští smekli a pan otec - měl oči na vrch hlavě! Div mu vžasem dýmka z dat nevyklouzla. Naštěstí, co vidí? Po lounských pleších Vomelky a Kloučka ani památky, oba na temenech zarostli jako májoví kocourci!! Postřehl ovšem jeho ústa a začali mu struhat arkvidičku: "To koukáte na nás, stará lepatko, co?"

"Ze vše to nemrzi v takovém horku nosit paruky!", vysmál se jim pan otec navzájem.

"Oho!", ohražovali se oba, "to nejsou žádné paruky, to je přirozená hřívá, která nám z očivené plody vlasové bohudík osma od sebe zase narostla!" A na doklad potahovali se oba za chumáčky vlasů na temeni i na skrínách, až zdráhal něš pan otec nad tím divem přírody celý tumpachový.

"To jsem Franta!", divil se. "Kdo by to byl řekl, že je to možné!"

"Inu, dokud je člověk mladý," lichotila paní maminka oběma starým mládežencům, "jde všechno!" A ujistovala je, že prý alepon o deset let omládl. -

"Ještě se mi má stará do vás zlázní a dří mi kvinda. Fane Bože, to bých si vajecknul!"

/Pokračování/

NAŠE NOVINY - druhý ročník nezávislého třebánského občaníku. Rídí redakční rada - M. Kloubková, Ing. A. Tuček, J. Malý, J. Petříš, rediguje M. Frýdl /267 29 Zadní Třeban 96/. Jazyková lektorka E. Malá, tisk Cevasystém Radotín. Registrováno OK OU pod číslem 320200990. Uzávěrka čísla 10. března 1991.

Na dětském karnevalu Našich novin nám moc velkou radost udělaly všechny masky. Ovšem Zuzanka Tučková převelečně za balík adresovaný naší redakci byla -alespon pro nás - přeci jenom jednička. Foto R. Tláčal

MOHO BY SE VÁM LÍBIT

Jestliže se v poslední době můžete setkat jak na televizních obrazech, tak na filmovém plátně a pozoruhodnými filmy, tak snímek VALMONT, který právě běží v našich kinách, patří k těm absolutně nejlepším.

Děj filmu, který byl natočen podle slavného ve své době odsuzovaného románu Choderlose de Laclosa Nebezpečné známosti, nás zavede do období blížícího se koncu francouzského absolutismu, kdy morální rozklad šlechty dosahuje vrcholu. Prvý mravní nevězanost je charakteristickým rysem hlavních postav děje - markýzy de Merteuil a vikonta de Valmont, jejž pro své potěšení zassahuje do jiných osudu a sami mezi sebou hrají ošklivou hru plnou intrik, vypočítavosti, úskoků a lží, ve které mě navrh nevyzpytatelná markýza.

Je to osa, která spředá všechny ty nechutné plány a vikont se stává jakýmsi jejím služebníkem, který, zdá se, netuší, co se za andělským drapětem paní de Merteuil skrývá. Valmont už nemá sílu hledat tu správnou cestu životem. Vlastně se o to ani nezajíždí, a umírá. Zdá se, že Markýza může být spokojena. Opak je ale pravdou, poznává, že její život byl, je a bude prázdný a že všechny její plány, byly podařené, vedly pouze k chvílkovému ukojení jejího chtíče. Zlatovláska, obklopena prázdnotou, která je tak charakteristické pro život Blechtičů v době, kdy se děj odehrává.

Režisérem filmu je Milos Forman. Potvrzuje, že je opravdu režisérou veličinou, od které můžeme čekat další neučené kvalitní díla. Jeho "dvorním" kameramanem je Miroslav Ondříček a také on má na celosvětovém úspěchu Valmonta lví podíl. Podílel se na něm i návrhář kostýmů Theodor Pištěk.

Nenechte si tento ojedinělý film ujít. Valmont patří k dílům, kterým se po jejich zhlédnutí, když ne náhlas, tak alepon vduchu, dlouho tleská.

Jiří Petříš

NAROZENINY

Před 141 lety /7.3.1850/ se narodil T.G. MÁZARYK. Byl univerzitním profesorem, novinářem, spisovatelem, literárním a vědeckým organizátorem, kritikem a aktivním politikem. Byl však především prvním prezidentem Československé republiky. V čele státu stál od roku 1918 do roku 1935 kdy se ze zdravotních důvodů své funkce vzdal. Zemřel 14.9. 1937.

28.3.1592 /399 let/ se narodil J.A. KOMENSKÝ. Snahou o povznesení lidstva vzděláním se řadí mezi přední dobrodince. Je zakladatelem novodobého školství. Spisovatelská činnost je rozsáhlá, jeho díla se čtou v nejdřívejších překladech po celém světě. Komenský, nazývaný "učitelem národu" zemřel 15.11.1670. /M.K./

MILÁ ALENO L.

Pod tímto titulkem jsem v minulém číidle NN odpovídala na anonymní dopis, jehož autorka mně a ním poslala i verše komářádek. Protože ani ty nebyly podepsané, nemohli jsme je zveřejnit. Vše se vysvětlilo, pisatelka se ozvala, a proto dnes můžeme otisknout ze zásilky básní tu, která se nám líbí nejvíce. Milá Aleeno L., těšíme se na další spolupráci. Milá. Frýdl

ČISTÁ LÁSKA

V černé noci se něco blýsklo, jeto snad hvězda? nebo luna?

Ne, je to tvé srdce, které září čistou láskou. Láskou, která nevyhasne. M.